

Prime audiții în festivalul Țintea Muzicală 2016

Printre atâtea oferte culturale sezoniere, panoramate on-line consumatorului de cultură, unele deosebit de incitante, serile celei de-a opta ediție a festivalului **Țintea Muzicală** (derulat între 1 și 5 iulie) au reușit să se impună atenției anul acesta, nu doar prin conceptul atractiv tradus prin titulatura "*Vă place... Spania?*", ci și prin includerea, în rândul personalităților interpretative prezente pe afiș, a unui duo instrumental inedit. În periplul muzical București-Băicoi-Ploiești ce și-a propus să înlăture ipotecile "granițe" ale interferențelor culturale dintre capitală și o zonă a țării (poate) mai puțin privilegiată din punct de vedere artistic, **Țintea Muzicală 2016** a reunit, pe cele trei scene de concert ale festivalului (sala „Auditorium” a UNMB, Casa de Cultură din Liliești-Băicoi și Biserica romano-catolică „Cristos Rege” din Ploiești), alături de duo-ul deja menționat, nouă soliști, un cvartet de viori – Alegria, și unul de chitare – Passion, în interpretarea cărora am putut audia atât pagini afiliate stilurilor baroc și romantic, cât și o sumă de creații contemporane.

De aproape un deceniu, de când s-a născut și ideea de a combina clavecinul cu acordeonul, Sonja Leopold și Christoph Hofer – respectiv duo Ovocutters – s-au decis să-și angreneze resursele în valorificarea și extinderea repertoriului contemporan, comisionând lucrări compozitorilor din întreaga Europă (și nu numai), în dorința de a le interpreta în primă audiție absolută. Dedicată parfumului meridional specific tipologiei melodic-ritmice dar și particularităților timbrale ale muzicii spaniole, ediția "*Vă place... Spania?*" a festivalului **Țintea Muzicală** și-a propus, în egală măsură, să și provoace, prin prezența acestei mixturi instrumentale extrem de interesante clavecin-acordeon, imaginația compozitorilor. Au răspuns la această provocare și, totodată, dorinței duo-ului Ovocutters de a explora dezvoltarea sonorităților actuale prin demersuri componistice originale, creatori precum Adina Dumitrescu, Wolfgang Liebhart, Laura Manolache, Dana Cristina Probst și Ming Wang ale căror piese, redactate în primă audiție absolută (cu excepția celei a Danei Probst – primă audiție românească), au pus în lumină atuurile expresive ale fiecăruia dintre cele două instrumente.

A *TRE* pentru acordeon, clavecin și pian de Adina Dumitrescu s-a ancorat, prin juxtapunerea și suprapunerea unor microstructuri modale fragmentate pe un ritm cvasi-ostinat, în configurarea metaforică a unui posibil flamenco (adăugând, în acest scop, clavecinului și funcția unui instrument de percuție). În replică, piesa lui Wolfgang Liebhart, *REV UP*, pentru acordeon și clavecin a fost gândită pe principiul accelerării tempoului, melodică – încadrabilă într-un minimalism gestual – fiind completată

de o anume teatralitate a mișcărilor corpului și picioarelor, a căror simbolistică rememorează, până la punctul final, același temperamental flamenco. *Hommage a Manuel de Falla* pentru clavecin solo aparținând Laurei Manolache a conturat personaje multiple ce evoluează în paralel; nu lipsește de aici puntea stilistică între baroc (de a cărei imagine se leagă însăși funcționalitatea instrumentală a clavecinului) și contemporaneitate prin intermediul ornamenticii grefate pe un ritm rubato, trilirile evoluând către cascade sonore etalate cu virtuozitate dar și cu grația discretă ce a marcat întreaga creație a lui Manuel de Falla, influențată de conjuncția dintre impresionism și stilul neoclastic. *Alegria* pentru acordeon și clavecin a Danei Cristina Probst a reprezentat una din variantele de ritm ale stilului flamenco speculat cu eleganță și rafinament într-un tempo rapid, ce-a evidențiat, în cadrul cuplului perfect

sincronizat al celor două instrumente, subtilitatea creionării discrete a liniilor melodice alternând cu repetitivitatea structurilor armonice. Pornind de la conceptul de descriptivism sonor, cele două părți ale lucrării *Gaudi's Contour* pentru acordeon și clavecin de Ming Wang – *Sagrada Familia* (din 1882 până azi) și *Casa Batllo* (1877) – au adus în prim plan corespondența vizual-fonică dintre variatele culori ale clădirilor și diferitele posibilități de combinare a modurilor care pot fi construite pe fiecare sunet, corespondență bazată pe ideea de contrast, de alternanță a stărilor, de relevare a unui veritabil arsenal efectologic, propriu ambelor instrumente. În fine, ultima partitură în primă audiție absolută din programul festivalului, *Ritualul tăcerii* pentru bas electric și mediu

electronic de Sebastian Dumitrescu (în interpretarea autorului) s-a axat pe ideea echivalenței dintre repetiție și ritual, reliefând efectul produs asupra percepției umane de către repetitivitatea pulsației ritmice potențial investită cu semnificații rituale.

Și pentru că anul acesta ne-au plăcut nu doar... Spania, ci și creațiile contemporane influențate de spiritul culturii spaniole, așteptăm cu interes viitorul concept al manifestării care ne va prilejui din nou, sperăm, contactul cu personalități din elita europeană a artei sunetelor, interpreți și compozitori ispitiți de noi provocări conceptuale.

Loredana BALTAZAR

Duo-ul acordeon – clavecin în centrul atenției la workshop-ul de compoziție și interpretare

Având ca principal invitat un duo mai puțin obișnuit – acordeon – clavecin, ediția a opta a Festivalului Țintea Muzicală a oferit compozitorilor și interpreților și un workshop centrat pe problematica acestei combinații

